

LBRIS

We know
books

Colecția MAGISTER

Editor: MIRCEA PETEAN

Tehnoredactare și copertă: Dinu Virgil

Ilustrație copertă: Mikalojus Konstantinas Ciurlionis,
Funeral Symphony - VI, 1903

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a
României**

BARB, IOAN

Îmbălsămări / Ioan Barb – Florești: Limes, 2026

ISBN 978-606-799-931-0

821.135.1

© Ioan Barb

© Editura Limes, pentru prezenta ediție

Str. Castanilor, 3

407280 Florești-Cluj

Tel: 0723 194 022

edituralimes2008@yahoo.com

www.edituralimes.ro

Ioan Barb

ÎMBĂLSĂMĂRI

poeme

LIMES

2026

și nici nu puteam să ne dăm seama
că devenisem bătrâni

CUPRINS

EXTRAS DINTR-UN ZIAR CE NU S-A TIPĂRIT.....	5
CÂND ÎN MINE AȘTEAPTĂ O UMBRĂ.....	6
CÂND MĂ ATINGI CURGE LUNA PE APE.....	7
ÎNVIEZ BÂND APA MORTII.....	8
MĂ ÎNȘURUBEZ CA SĂ NU MAI FIU.....	9
LA NOAPTE VIN ÎNGERII.....	10
NE VOM ELIBERA SUFLETUL COMUN.....	11
NU A FOST DOAR DRAGOSTE.....	13
O DESCHIDERE CARE NE ABSORBE MIȘCAREA ..	14
CÂND PLOUĂ SUNT ABUR RIDICAT	
DIN PULBERE	15
SUNT DOAR VISUL PERFID.....	17
ÎN CHINURILE FACERII.....	19
CÂND SUNT TRIST VIN SEMNE DE PRIMĂVARĂ.....	21
ZGOMOTUL SUMBRU AL NEANTULUI	22
CÂND VIAȚA ÎȘI DESCHIDE ARIPILE.....	23
ÎN TAINĂ POT SĂ MĂ EVAPOR	24
ERUP ÎNTR-UN FOC PERFID.....	25
PĂȘIND ÎN PUSTIUL AMORF	26
ÎNCHIDE OCHII ȘI ASCULTĂ	
TREMURUL UMBREI.....	27
CÂND CAD MĂ RIDIC FĂRĂ GRABĂ.....	28
FĂRĂ ȚINTĂ URCÂND	30
CÂND URLĂ VIAȚA A MOARTE	31
VENIM PLECÂND PE RAND.....	32
MUȘC DIN MĂRUL AMURGULUI	33
DISPĂRÂND EȘTI TOT MAI APROAPE	34
CÂND SUNETUL DEVOREAZĂ POEMUL.....	36
AȘTEPT ORA FATIDICĂ.....	38
AUD RĂCNETUL FRICII	39
MĂ ALINTĂ IZBĂVITORUL NIMIC.....	41
DIMINEȚI ANOSTE.....	42
CREPUSCULUL AMĂGIRII	43
ULTIMUL PIEDESTAL.....	44
POȚI SĂ TRECI PESTE OBSTACOLE	45

DRUMUL NEGRU.....	46
ÎMBĂLSĂMĂRI.....	47
DE CE SĂ NE SCUTURĂM.....	49
AȘTEPT ORA CEA TULBURE.....	50
ZIUA CE NU VA EXISTA.....	51
JOC INUTIL.....	53
PLOI EZOTERICE.....	55
ABIS ABSOLUT.....	56
SOMNUL AMORF.....	58
FIRUL DE INSOMNII.....	60
ȘI POTE.....	62
ESCHIVĂ.....	63
ESCAPADE.....	65
DEVORAT DE SUNET.....	67
AMINTIRI GNOTICE.....	69
PIERDUȚI ÎN SPAȚIUL INUTIL.....	71

**EXTRAS DINTR-UN ZIAR
CE NU S-A TIPĂRIT**

După tinerețe nu mai urmează nimic
doar o altă dimensiune
închisă într-o fâșie de ceață
prin care trec imagini vechi și foșnesc
când se ating
ca două foi de ziar din epoca de aur
pe care ni le citește cineva
cu vocea răgușită
zadarnic cauți să inventezi ceva nou
care să țină în viață acest edificiu
nu va sta în picioare
– praful îți va vântura drumul
din ieri spre niciunde

**CÂND ÎN MINE AȘTEAPTĂ O
UMBRĂ**

Parcă mă luaseși de mână și nisipul foșnea
ca un lan de porumb toamna
sub degetele amortite ale vântului
câinele se auzea schelălăind prelung
botul lui roșu lipit de cer
inhalându-ne speranțele
mă învățaseși să umblu
dar nisipul scuipa pașii mei
auzeam doar câinele schelălăind
simțeam botul lui roșu
scurmând în plămâni
aerul trepida
inspirat sacadat de altcineva
ne împresura
se învăluia împrejurul trupurilor
așteptând un alt sfârșit
– o pleopă deschisă imprudent
spre alt ieri

**CÂND MĂ ATINGI CURGE
LUNA PE APE**

Simt uneori că adorm în alt timp
floarea soarelui își întinde lujerii
înflorind peste mine
dar tu îmi spui mereu să mă opresc
să încetez să mai caut
altă uitare
altădată
îmi indicai drumul pe care să alerg
îmi umflai golurile din suflet
cu respirația ta înflorită dimineața devreme
și parcă se imprimăvăra
acum totul s-a retras ca un reflux târziu
ne-a fixat definitiv așteptările
stau pe un mal de pământ
la marginea dinspre răsărit
sunt poate ultimul far
ce dăinuiește pe țărm
când răsare luna
– din mine se prelinge câte un strop
din alt cer răsărit în altă zidire

ÎNVIEZ BÂND APA MORTII

Simt cum toate trăiesc în amintirea mea
vin din viitor și mă inundă
ca un zumzăit de albine
care mă îngrozește
mă-nconjoară ca un roi
din care nu pot
să mă extrag singur
unde e glasul tău
care îmi indica pe unde să merg
îmi lumina clipele de depresie
aud nechezatul care mă cheamă mereu
e un cal ce îmi roade rădăcinile
aleargă din umbră în umbră
înapoi până în adâncul copilăriei
și apoi vine sunetul orb în galop
îmi poartă gândurile din neant în neant
ca o flacăra mi se aprinde în gură
și o naștere din nimic îmi incendiază clipele
din care cresc fără să știu dincotro vin
atunci îmi recunosc strigătul
– beau apa morții și înviez
în fiecare zi în alt univers

**MĂ ÎNȘURUBEZ
CA SĂ NU MAI FIU**

Poate nici nu am fost vreodată cu adevărat
doar bucăți rupte de univers
asamblate în parantezele dintre noi
pașii discreți străbătându-ne
noapte de noapte
și ochii rătăciți la alte adrese
uitând drumul întoarcerii

poate am inventat o lume a noastră
în care ne-am întins
ca două linii fără contur
în care să ne înveșmântăm
dorința de a continua
– o ardere fără scrum
o adiere fără vânt
o deschidere fără ferestre

LA NOAPTE VIN ÎNGERII

La noapte vin îngerii
se vor uita sfioși
prin ochiul de geam
în coliba mea
pierdută printre trestii
ne vom îmbrățișa
cu cuvintele gravate sub pleoape
imagini de la facerea lumii
apoi ne vom închide cuminiți
în cuferele noastre
adevărate camera de hotel
pentru sufletele adormite
vom realiza în sfârșit că moartea
nu e decât o stupidă închipuire
că suntem încă vii-
cu o cheie ceasornicarul
ne va porni inimile
și vom înainta în celălalt vis
aproape bătrâni
încercând să croim o lume nouă
din zdrențe risipite în memorii

**NE VOM ELIBERA SUFLETUL
COMUN**

Vom îmbătrâni
cu ochii amețiți
de speranță
ne vom aduna
umbrele împrăștiate pe jos
ca pe niște resturi
de la ospăț
după dezmăț
apoi ne vom elibera pe rând
sufletul
încâlcit în neliniști
până când ne va recunoaște
și strălucind
ne va lumina fețele
și se va cuibări în noi
în golul deschis
concentrându-se
până când va deveni transparent
dar noi vom fi bătrâni
ne vom împleti icoane de fum